

Flæskeproduktion i Kina og Sibirien.

En engelsk Beretning anmeldt ved *Harald Faber*.

De høje Priser for Flæsk i England, som var en Følge af de stærkt formindskede Tilførsler fra de amerikanske Fristater, vakte en betydelig Interesse for Flæskeproduktion rundt omkring. Engelsk Kapital er i stigende Grad engageret i Baconfabrikker i Rusland, baade det vestlige af det europæiske Rusland og i Sibirien, ja selv i Kina. Indførslen til England af Bacon fra »andre Lande« (d: andre end Danmark, Forenede Stater og Kanada) er mere end fordoblet i Mængde siden 1909 — i de første 10 Maaneder i de sidste 3 Aar var den henholdsvis 13, 29 og 27½ Mill. Pund —, og en fortsat Stigning synes rimelig.

Mellem de forskellige Lande, hvorfra der nu sendes Flæsk, enten fersk, frosset eller saltet Flæsk, til England, og hvorfra Tilførslerne kan ventes at ville stige i Mængde og i Kvalitet, er Kina og Sibirien. Det engelske Marked modtager villig Tilførsler alle Vegne fra, men med Hensyn til Levnedsmidler, og da ganske særlig med Hensyn til Svinekød, stilles der visse, endog temmelig strænge, Fordringer til Varens sunde Beskaffenhed. Dette har bevirket, at det engelske Ministerium, hvorunder Tilsynet med indførte Fødemidlers Sundhedstilstand sorterer, har ladet undersøge de Forhold, hvorunder Svin opdrættes og slagtes til Eksport i Kina og Sibirien, og Dr. *Reginald Farrar* har afgivet en yderst interessant Beretning om sine Undersøgelser, der navnlig for Kinas Vedkommende var meget indgaaende.

Kinesisk Svinekød i Form af frosne ferske Kroppe udføres til England fra Hankow, den By i den sydligere Del af Kina ved den store Yang-tze-kiang-Flod, som har været meget omtalt i Anledning af Revolutionen, og som af mange er udset til det reformerede Kinas Hovedstad. Udførselen ledes af International Export Company, Limited, som i 1910 sendte 32,000 Svinekroppe til England. Der er Tale om Udførsel ogsaa fra Shanghai, og der er ogsaa Planer oppe om at tilberede Svinene til Bacon, saltede Sider, inden Afskibningen. Der er en Vanskelighed paa Grund af et Forbud mod Indførsel af Salt, idet det kinesiske Salt ikke egner sig til Saltningen. Men nu har Firmaet indrettet sig paa at raffinere kinesisk Salt. En anden Udførsel sker fra Vladivostock, idet et russisk Firma, Brødrene *Kowznetzoff*, derfra afskiber til England de Svinekroppe, som tilberedes i deres Slagteri i Harbin i Mantschuriet.

Der findes forskellige Svineracer i Kina af meget forskellig Værdi og hjemmehørende, som det synes, i forskellige Egne. I det store frugtbare og vel vandede Risdistrikt Syd og Sydvest for Hankow, i Provinsen Hunan, findes de bedste Svin. Det hunanesiske Svin har korte, opretstaaende Øren, en kort Tryne, brede Kæber, en tæt, bred Krop med en bred Ryg, korte Skinker og en tynd Hale. Børsterne er korte, men fine, Farven er sort- og hvidbroget med store Aftegninger, og Huden er tynd og blød, og naar den er skrabet efter Slagtningen, er den hvid med en rødlig Tone. En helt anden, mindre god Race findes i Provinsen Honan, Nord for Hankow ved den sydlige Bugt af den gule Flod, Hwang-Ho. Det honanesiske Svin er mindre kultiveret end det hunanesiske og ligner sin vilde Stamfader mere. Det er sort med lange, hængende Øren, en lang Tryne, lang, lige Kæbe, lange, tynde Skinker og en temmelig lang og grov Hale. Kroppen er smal med hængende Bug, en smal, skarp Ryg med fremstaaende Rygrad — hvilket har givet Svinet Øgenavnet »Knivryg«. Børsterne er lange og grove, Huden

er tyk og grov, og efter Slagtning og Skrabning er den graalig hvid og ru. Kødet af dette sorte Svin har en ejendommelig Lugt, det er blegere end Kødet af det humanesiske Svin og grovt. Den Race synes udbredt i de fleste Egne af Kina. I Shanghai saa Dr. *Farrar* tre Slags Svin, det sorte honanesiske Svin, et hvidt Svin af lignende Form, med hængende Øren, men med bedre Kvalitet Kød, og et hvidt Svin med opretstaaende Øren, som lignede det humanesiske Svin. Af denne sidste Slags var der dog kun faa. Af disse forskellige Racer er det kun den humanesiske, som egner sig rigtig til Eksport til England. Der er dog gjort Forsøg med Udførsel af det sorte »Landsvin«, som Dr. *Farrar* kalder det, men kun et mindre Antal af de slagtede Svin blev afskibede. I selve Kina foretrækker Europæerne ogsaa de hvide eller hvidbrogede humanesiske Svins Kød, medens det sorte Landsvin spises af Kineserne.

Hvad der undertiden høres om — og navnlig mellem Europæere i selve Kina er talt en Del om — Svin, som strejfer om i Gaderne i de kinesiske Byer eller Bydele og lever af det Affald, der kastes ud fra Husene, synes at være meget overdrevet. Den formentlige Fare for at faa serveret Kødet af saadanne Svin er meget ringe, for det første fordi der er meget faa af dem, og dernæst fordi disse Svin er saa udmagrede med hængende Bug, at man let kan kende dem; da Kineserne er et meget driftigt og sparsommeligt Folkefærd, kastes der ikke meget spiseligt ud paa Gaderne. Kineserne selv er meget nøjeregnende med deres Føde, og de nogenlunde velstillede Kinesere vil lige saa nødig spise saadan fodrede Svin som Europæerne. Om Udførsel af Flæsk fra saadanne Svin kan der slet ikke være Tale — det vilde ikke betale sig for Afskiberne at ødelægge deres Renommé derved. Disse Lossepladssvin, om man vil kalde dem saa, spises af de fattigste af den kinesiske Befolkning, men de synes at spille en meget ringe Rolle.

Svinehold er meget udbredt i Kina, og Svinene

behandles, passes og fodres udmærket. Svinekød udgør en betydelig Del af Kinesernes Ernæring og er den mest benyttede Slags Kød. Den store Betydning, Svinet spiller for Kineserne, kan ses af følgende: Det kinesiske Ord for Hjem er *chia*, og det skrives paa Kinesisk saaledes:

hvilket skal betyde et Svin under et Tag, et Bevis paa, at Svinet i Kina i mange Hundrede Aar har været et højt skattet Husdyr.

I Provinsen H u n a n, hvor den ædlere Svinerace hører hjemme, er Risdyrkning det almindeligste Landbrug, og inddigede Rismarker, til Tider oversvømmede af Flodvandet, som ledes ind over dem, dækker store Strækninger. Paa Gaardene i disse Egne holder man en Mængde Svin, og de holdes udmærket. Smaagrisene gaar med Moderen paa Marken, til de er 5—6 Uger gamle; saa sættes de paa Sti, der bestaar af et Trægulv med Bambusrækværk om og under Tag. Trægulvet er løftet 18 Tommer over Jorden, og derunder er der en Ajlebeholder for Svinets flydende Gødning. Der bruges ingen Strøelse; Svinene læres til Renlighed; deres Gødning kaster de i det ene Hjørne, hvorfra den fjernes daglig, og synder de mod denne Forskrift, straffes de med Slag af et Bambusrør. Renligheden i disse kinesiske Svinestier er større end i Svinestier i England, hvor der bruges Halmstrøelse. Svinene fodres med Risaffald og Rismask, Affald efter gæret Ris, hvoraf der tilberedes en Drik, eller Linsemask, Soyabønner, Kaal og andet Grønt, men i Risegnene er Risaffald Hovednæringen. Svinene af Landracen fodres paa lignende Maade. Selv naar de løber om i Markerne, bringes de ind tre Gange daglig for at blive fodrede. I Nærheden af Shanghai, ved S u c h o w, findes en Mængde Svin i Stier i Huse, der ligger langs med en gammel Kanal. Stierne er brolagte, strøede med Aske og

indhegnede med Bambus. Disse Svin fodres med Klid og Ris, Bønneskaller, undertiden Majs og Skaller af Vandmeloner i Melontiden.

Naar Svinene skal til Marked i de store Byer, transporteres de ofte ad Flodvejen i Junks, saaledes til Hankow, men ofte drives de naturligvis ad Vejene. Da disse, særlig i Risdistrikterne, er mudrede, er det Skik at give Svinene Halm- eller Sivsko paa Fødderne, et talende Bevis for den Omhu, der udvises over for det højt skattede Dyr.

Svinene i Mantschuriet, hvorfra der er sendt en Prøvesending til England, er for det meste af den sorte Landsvin-Race, som dog synes at have tilfredsstillet Modtagerne saa godt, at regelmæssige Afskibninger imødeses. Firmaet Kowznetzoff købte Svinene fra Landmændene rundt om; der holdtes ofte et Par Hundrede Svin paa en Gaard, i store, indhegnede Indelukker med straadækkede Skur for Læ. Foderet bestod af Soyabønnekager, brækkede i Stykker og blandede med Ris, Linser og Linsemask, og Bøneaffald, udblødt med kogende Vand i store Gryder. Foderet gives to Gange om Dagen.

I Provinsen Yunan i det sydvestlige, paa Grænsen imod Birma, findes en Svinerace, som Dr. *Farrar* dog ikke selv saa. Men gennem en tidligere fransk Konsul fra Egnen og ad anden Vej hørte han om det fortrinlige Flæsk, der tilberedtes i Yunan. Navnlig er Skinkerne berømte og spises gerne af Europæerne, ja, de skal endog overgaa de bekendte Yorkshireskinker i Finhed og Delikatesse.

Man vil have bemærket, at Mælk aldrig nævnes som en Bestanddel af de kinesiske Svins Foder. Det har sin naturlige Grund i, at Mælk, d. v. s. Komælk, ikke — eller yderst sjælden — bruges i Kina, hvor det skal stride imod Religionen at malke Køerne, der oftest benyttes som Trækdyr og ikke maa afkræves en dobbelt Tjeneste. Denne Omstændighed, at kinesiske Svin ikke udsættes for Smitte af Kvægtuberkulosen, afgiver et slaaende in-

direkte Bevis paa Rigtigheden af den Antagelse, at europæiske Svin skylder Mælken den saa udbredte Tuberkulose, der findes blandt dem. Og lige saa slaaende er der altsaa ogsaa derved leveret Beviset for Rigtigheden af den Paastand, at om Komælken pasteuriseres, saa at Tuberkulosesmitten derved blev dræbt, vilde Tuberkulosen hos Svinene ogsaa i Europa — og i Danmark — kunne indskrænkes meget betydeligt i Svinebesætningerne. Den eneste Art af Tuberkulose, der fandtes i mange Tusinde undersøgte Svinekroppe med en ganske enkelt Undtagelse, var i Halskirtlerne. Ogsaa Trikinose findes meget sjælden, og det stemmer dermed, at denne Sygdom er overordentlig sjælden hos Kineserne, skønt disse som omtalt spiser meget Svinekød, som de dog som Regel koger eller steger meget grundig. Cyster findes undertiden, men den almindeligste Kassationsgrund synes at væge Rødsyge. I Slagtehusene i Shanghai (foreløbig til lokalt Forbrug af Kinesere og Europæere, men maaske snart ogsaa for Eksport) og i Hankow er der en meget grundig Inspektion af de slagtede Svin før og efter Slagtningen ved fuldt uddannede engelske Dyr læger, hvoraf den ene tidligere har været Kødinspektør i Glasgow. Dyr lægerne er ansatte af Eksportfirmaerne eller af de offentlige Slagtehusene. I Harbin i Mantschuriet, som skønt en kinesisk By er undergivet russisk Administration, ledes Undersøgelsen efter den kejserlige russiske Kødkontrols Regler. Dyrenes Temperatur toges før Slagtningen. Dr. Farrar saa selv en Række Svin ligge med sammenbundne Fødder, hvert med et Termometer i Endetarmen. Er Temperaturen for høj eller for lav, kasseres Svinet. Tre Stykker Muskel tages til Trikinundersøgelse, hvoraf det ene fra Grunden af Mellemgulvet. Tolv Snit af hver Muskel undersøges mikroskopisk. Findes Trikiner, hvilket er meget sjælden, destrueres hele Kroppen. Tuberkulose findes ogsaa sjælden, 5 Tilfælde i 28,000 Svin i 1911, hvorimod den fandtes i 4 Procent af Kvæget. De fleste Kassationer var for Cyster. Første

Klasses Kød faar blaåt Stempel, anden Klasses Kød (oftest sat ned i Klasse paa Grund af Cyster) faar rødt Stempel, saltes stærkt og sælges under Tilsyn i særlige Butikker.

Fra Sibirien udføres Svinekød, navnlig Bacon, til England fra to Firmaer i Kurgan, nemlig Union Cold Storage Company (London), som staar under samme Ledelse som International Export Company, og det danske Firma Brühl og Thøgersen. Sidstnævnte slagter omtrent 25,000 Svin om Aaret for England og 10,000 for Rusland. Svinene købes fra Landmændene i Omegnen, men da Egnen er temmelig tyndt befolklet, er Afstandene ofte store til Gaardene. Landracen krydses med engelske Racer, Yorkshire, Berkshire eller Tamworth, hvoraf navnlig i de sidste 5 à 6 Aar mange er indført. Baade de nævnte Firmaer og russiske Regerings-Konsulenter interesserer sig for at faa Landmændene til at forbedre Svineracen ved saadan Krydsning. Yorkshireorner er ogsaa indførte til Egnen omkring Tobolsk. Landsvinene egner sig ikke for det engelske Marked. Hos en stor Farmer omtrent 6 Mil fra Kurgan saa Dr. *Farrar* 25 Orner og 100 Søer af Yorkshiresvin og henved 300 Svin til Fedning i renlige Træstalde med Savsmuld til Strøelse. Foderet var Klid og Havre, kogt med Kærnemælk og Valle. Brühl og Thøgersens Slagteri saa vel som Union Cold Storages Slagteri er lyse, vel ventilerede Bygninger med solide Cementgulve og godt Afløb. Der er godt og rigeligt Vand og god Lejlighed for Veterinærinspektion. Alt Flæsket undersøges efter de russiske Regler for Kødtilsyn, og Jernbanen modtager ikke Flæsk, der ikke bærer Kontrollens Stempel. Naar der er Mistanke om Rødsyge eller anden Sygdom, tages Svinets Temperatur inden Slagtingen, og er Temperaturen for høj, kommer Svinet slet ikke ind i Slagtehallen, men destrueres. Iøvrigt er Undersøgelsen grundig, ogsaa for Trikinose, som i 10 Aar ikke er fundet i Tobolsk-distriktet, men derimod skal findes i Sydrusland. 2,8 pCt.

Svin kasseres for Cyster. Findes disse kun lokalt, kasseres vedkommende Organ, Kroppen saltet i 21 Dage og sælges som 2den Klasses i Butikker under Regerings-tilsyn. Findes Cysterne mere udbredt, kasseres hele Kroppen. 2,5 pCt. kasseres for Tuberkulose. Findes Tuberkulose kun i Halskirtlerne (Submaxilære K.), regnes Kroppen for 1ste Klasses. Dette gælder 7 til 14 pCt. af alle undersøgte Svin.

Det synes af denne interessante Beretning at fremgaa, at der er Materiale til en betydelig Flæskeudførsel fra disse store Lande, at der arbejdes for at udvikle Eksporten, og at der føres et dygtigt og omhyggeligt Tilsyn med Svinenes Sundhed. Der er ingen Grund til at formode, at Flæsket fra disse Lande i en rimelig Fremtid skal kunne maale sig med det danske Flæsk i Godhed, men derfor kan det nok influere paa Prisen af dette, om der kommer større Mængder fra Kina og Sibirien. Der er derfor al Grund til ikke at slaa noget af i de Fordringer, der i Danmark stilles til Flæskets høje Kvalitet, men til at fortsætte med Arbejdet for at forbedre Svine-racen og Flæskets Tilberedning paa Slagterierne.